

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4128
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-8250
(212) 227-8251

PIK LXXXVI. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СУБОТА, 24-го ЛЮТОГО 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDA, FEBRUARY 24, 1979 No. 42. VOL. LXXXVI.

ПРЕДСТАВНИКИ ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ПОЗНАЙОМЛЯТЬ УККА З ЇХ ПОГЛЯДОМ НА УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ

Нью-Йорк. — Трьох представників Державного Департаменту з Вашингтону виступлять тут на пленарному засіданні Екзекутивної Української Конгресової Комітету Америки цієї суботи, 24-го лютого, та з'ясує становище Уряду ЗСА у відносинах з СССР, зокрема з Українською ССР у зв'язку із запланованим відкриттям американського консульства в Києві — інформують з канцелярії УККА. Відкриття консульства ЗСА в Києві передбачене на кінець цього, або на початок наступного (1980) року. На цих же пленарних нарадах Екзекутивної УККА його президент проф. д-р Лев Добрянський з'ясує становище УККА до цих справ. Крім цього, д-р Олександр Білий поінформує про свої недавні

СССР МОЖЕ ЗДОБУТИ ВІЙСЬКОВУ ПЕРЕВАГУ — ПЕРЕСТЕРІГАЄ СЕКРЕТАР БРОВН

Вашингтон. — Під час свідчення перед Сенатською бюджетовою комісією в середу, 21-го лютого, секретар оборони Гарольд Бровн перестеріг, що якщо велика різниця між видатками Советського Союзу і ЗСА на військові потреби продовжуватиметься, то до 5 років СССР може здобути мілітарну перевагу над Америкою.

Хоча, згідно з твердженням Бровна, під сучасну пору між ЗСА і СССР існує баланс щодо мілітарної сили, то за 5 років ця ситуація може драстично змінитися. Продовж останніх 15-ох років Москва річно збільшувала свій військовий бюджет по 5 відсотків, вже після врахування інфляційного фактора. Натомість видатки ЗСА на оборонні потреби фактично зменшувалися, бо всі підвищення "пожирала" інфляція.

Щойно в кінці минулого року уряд ЗСА та уряди інших членів Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) вирішили збільши-

ти свої оборонні бюджети на 3 відсотки, вже після врахування інфляційного фактора. Недавно Центральна Розвідка Агенція (СІ-АЙ-ЕЙ) оприлюднила звіт, у якому стверджує, що продовж 1978-го року Советський Союз на військові потреби видав 45 відсотків більше ніж Америка, бо аж 146 мільярдів доларів, тоді, коли ЗСА видали тільки 102 мільярди.

Хоча Москва заперечила цей звіт СІ-АЙ-ЕЙ, твердячи, що советський оборонний бюджет становив тільки 26 мільярдів, то американський розвідний сектор продовжує настоювати, що звіт СІ-АЙ-ЕЙ правильний, бо советська "офіційна статистика" включає тільки видатки на утримання збройних сил, але не включає розходів на дослідні і розбудову нової зброї, "розпоршує" ці видатки по різних частинах кожнооронного бюджету, навіть по тих, які стосуються сільського господарства, щоб в такий спосіб затаїти дійсні суми на військові потреби.

Науково-технічна співпраця ЗСА з СССР

Москва. — Голова Ради Міністрів СССР Алексій Косигін позитивно висловився у розмові з дорадником президента Джиммі Картера у справах науки і техніки Ф. Прессом, про науково-технічну співпрацю між Союзом і Сполученими Штатами Америки. Френк Пресс, як відомо, відвідував в першій половині лютого Советський Союз, очолюючи американську делегацію, яка вела у Москві переговори про поглиблення американсько-советського науково-технічного співробітництва. Під час розмови Пресса з Косигіном розглянуто стан справ у галузі науково-технічного двостороннього співробітництва, яке було позитивно оцінено двома сторонами, а також було

поручено деякі інші аспекти відносин між СССР і ЗСА. Газета "Радянська Україна" з 8-го лютого ц. р. інформуючи про цю зустріч стверджує, що Косигін звернув увагу Прессові, що советсько-американське співробітництво в науково-технічній галузі, слід і далі розвивати, "бо воно сприяє загальному поліпшенню радянсько-американських відносин і розрядці міжнародної напруженості". Для цього, — заявив Косигін, — необхідна воля з обох сторін, відповідне довіря і взаємопорозуміння між ними. При тій нагоді Ф. Пресс поінформував прем'єра Косигіна про наміри уряду президента Картера продовжувати науково-технічну співпрацю Америки з СССР.

Комісія прав людини при ООН засуджує Ізраїль

Женева, Швейцарія. — Комісія прав людини при Об'єднаних Націях, переважною більшістю голосів делегатів країн комуністичного блоку й "третього світу", обвинуватила Ізраїль у "воєнних злочинах" на окупованих ним арабських територіях.

НЬЮАРКСЬКИЙ ЩОДЕННИК ОПИСУЄ ВИСТАВКУ САМВИДАВУ

Ньюарк, Н. Дж. — Ньюаркський щоденник "Стар-Леджер" у виданні з неділі, 18-го лютого, помістив довший репортаж пера молодого українського журналіста Юрія Вірта про виставку оригіналів Самвидаву українців та інших народів СССР, яка відкрилася в Українському Музеї в Нью-Йорку в п'ятницю, 9-го лютого. Репортаж ілюстрований знімком одного із перших звернень членів правозахисного руху в Україні до Комісії прав людини при Об'єднаних Націях.

Репортаж подає основні інформації про Самвидаву, його засяг і методи розповсюдження та задержується на описі кількох зразків, цитуючи Романа Купчинського та пані Наталку Хитру-Рибак.

Виставка, як відомо, триватиме до 13-го березня ц. р., а описів буде показана в інших осередках українського життя в ЗСА й Канаді.

КИТАЙЦІ ВЕДУТЬ ВЕЛИКУ ОФЕНЗИВУ НА УСІХ ВІДТИНКАХ ФРОНТУ

Гонг Конг. — Війська Китайської Народної Республіки, після короткої передислокації, перегрупування і підтягнення потрібного військового вряду та амуніції, знову розпочали велику офензиву проти в'єтнамців, які у свою чергу підтягають до лінії фронту регулярні військові частини, замінюючи ними батальйони пограбничників і міліції, що дотепер ставили опір переважним силам Китаю.

Така зміна, — кажуть військові аналітики, — вказує на те, що війна між Китаєм і В'єтнамом може затягнутися надовго, не зважаючи на політичну інтервенцію багатьох країн, в тому числі ЗСА і Советського Союзу, які намагаються, кожний по своїй, впливати на розвиток подій і локалізувати конфлікт між цими комуністичними державами. На лінію фронту, як інформують японські джерела, були вислані також ті військові частини, які в принципі мали б охороняти столицю В'єтнаму Ганой перед есентуальним нападом ворога. Західні військові спеціалісти думають, що КНР своєю інвазією, розпочатою в суботу, 17-го лютого ц. р., бажає покарати В'єтам за його військові акції в Камбоджі і продемонструвати свою мілітарну силу перед Советським Союзом. Вони твердять, що китайська регулярна армія мусить зустрітись і виграє бій з такими ж частинами В'єтнаму, щоб морально виграли на цій коштовній під кожним оглядом військовій операції.

Тайландські джерела інформують, що деякі китайські частини захопили вже 18-мильову смугу в'єтнамської території, досягнувши місцевості Као Банг і приготувалися до масованої атаки на в'єтнамські частини, які в міжчасі наблизились до міста. Японські і французькі агентства звідують з Ганой, що Центральний Комітет в'єтнамської Комуністичної партії не тільки веде сильну протикитайську пропагандистську кампанію, але погрожує Китаєві відплатою, а головне збройною інтервенцією.

Советський Союз продовжує полетати над територією боїв і змінює свою морську флоту на Східно-китайському морі. Однак в загальному, як твердять речники уряду ЗСА, адміністрація президента Картера не вірить у відплатні акції Советського Союзу під теперішню пору, хіба якщо конфлікт набрав би загрозливий для СССР форм. Маршалл Д. Шульман, дорадник державного секретаря Сайруса Венса для підсоветських справ заявив кореспондентам, що уряд ЗСА не має жадних доказів, що Москва приготувалася до війни, крім зарядженого поготівля для деяких родів військ. Він також відмітив, що Вашингтон не знає як доволі китайській військ залякати в'єтнамців.

Москва критикує Румунію і Югославію за неутральне становище до війни

Москва. — Московська "Правда", орган ЦК КПСС, виступила із сильною критикою проти Румунії і Югославії за їхнє неутральне становище до китайсько-в'єтнамського конфлікту і, як це каже "Правда", "невиразної здержливості до китайської інвазії на мирний В'єтам". У цій же статті "Правди", як і в попередньому числі з 20-го лютого ц. р., закликається урядові З'єднаних Штатів Америки, що він, "дав зелене світло" Тенг Гіао-пінгові в часі його недавніх відвідин у Вашингтоні, що непорозуміння в Пекіні з Ганом є приватна справа Китайської Народної Республіки. Тенг, як твердить советська газета, виразно і недвозначно натякає в розмові з американськими сенаторами і конгресменами, що Китай наміряється покарати В'єтам за його військові акції в Камбоджі і, що американські політичні діячі не протестували проти цього. Не зважаючи на офіційні заперечення Вашингтону, советська пропаганда, у критичному виступі проти двох комуністичних держав Східної Європи, знову повертається до "американської причетності" і "відповідальності". Найбільше болить кремлівських верховодів те, що у румунському зверненні до воюючих сторін говориться тільки про замирення, виведення китайських

У ПОЛЬЩІ ЧИСЛО СВЯЩЕНИКІВ ЗРОСТАЄ

Варшава, Польща. — В 1978 році 569 молодих мужчин вступили у священницький стан — на 131 більше, як у попередньому році, згідно з повідомленням польської єпископської конференції. Із загального числа нових священників у Польщі, 420 — це світські священники, а 149 належать до різних монашеских чинів.

Число семінаристів рівно зросло з 5,028 в 1977 році до 5,325 в 1978 році. Під цю пору в Польщі є 19,913 священників.

ПАПА ІВАН ПАВЛО ВИСТУПАЄ В ОБОРОНІ ПРАВ ЛЮДИНИ

Ватикан. — Під час його щотижневої аудієнції для загальної публіки Папа Іван Павло II у середу, 21-го лютого, гостро натапував всі форми дискримінації та несправедливості в світі, за-

Папа Іван Павло II

являючи, що не тільки Католицька Церква, але всі уряди і ціле людство повинні табувати будь-які прояви несправедливості, між ними визискування людини людиною, чи людиною державними властями, або економічними системами.

"Ми поймаємо мусимо табувати кожну соціальну несправедливість, кожний випадок дискримінації та кожний випадок насильства над тілом людини, чи над його душею, його сумлінням, його переконаннями", — сказав Вселенський Архипієпископ.

Спостерігачі вважають цю заяву Папи його найсильнішим досі виступом в обороні прав людини і що цим виступом він підтримує резолюцію в тій же справі, що й минулого тижня схвалили єпископи країн Латинської Америки на конференції в Пуебля, Мексико. Папа Іван Павло був на відкритті цієї конференції і брав участь у нарадах продовж перших кількох днів конференції.

Створено „Інститут соціальних і економічних проблем зарубіжних країн”

(УЦІС). — У Києві створено „науковий” інститут, що має „викрипати підтримку діяльності закордонних організацій українських буржуазних націоналістів та сіоністських центрів”. Так само цей інститут має вивчати „національні проблеми в зарубіжних країнах”, становити еміграції та боротьбу „трудашів проти соціального та національногогноблення”.

Цей інститут створено Президією Академії Наук УССР. Член кореспондент Академії Наук УССР А. М. Шлепаков призначений тимчасово виконувати обов'язки директора Інституту соціальних і економічних проблем закордонних країн.

Дивлячись на цілі цього „наукового” інституту, він має далеко ненаукові завдання, які залюбки виконують органи КГБ. Ідеться ж про „викрипання” „підпирної” діяльності таких світових організацій як ОУН, АБН, Державний Центр УНР, Організація Світового Визвольного Фронту, а в далішній мірі, СКВУ, КУК, УККА тощо.

Отже, ідеться про широку закредитовану акцію дискредитації, провокації та підірвної діяльності, направленої проти українського суспільства в Вільному Світі та її боротьби за визволення України з-під російської окупації. Уся катебіська робота відтепер буде прикриватися „науковим” плащиком, а вибором покриття для катебіської роботи стала окупация Академії Наук УССР.

Така профанація науки підкреслює ще сильнішу потребу далішньої підтримки та розвитку національних центрів вільної української науки.

Можемо сподіватися, що за короткий час той „інститут”, з відповідним бюджетом, встановлятиме безпосередні стосунки з науковими інституціями Вільного Світу та інституціями, університетами, дослідними центрами тощо. Останній, не знаючи про катебіську природу „інституту” та в інтересах „розрядки”, співпрацюватимуть з тим „інститутом” і таким чином, самі не розуміючи, що роблять, стануть в деякій мірі пунктами перепачкування

кагебіських диверсій та провокацій проти української спільноти у Вільному Світі.

Треба також звернути увагу на те, що однією з цілей цього „інституту” є вивчення „становища еміграції”. Таким чином „вивчення” еміграції катебіських органами по черзі амбасад СССР буде тепер поповнене „науковим” збиранням даних для тих же катебіських цілей.

Шкаво, що теперішній директор цього „інституту” має досить невисокий науковий ступінь, бо дотеперішній викладач у Вишньому навчальному закладі члена-кореспондента Академії Наук В. „Українській Радянській Енциклопедії” (1964 р.) його прізвища взагалі не згадано.

У завдання „інституту” також входить вивчення країн Близького Сходу та „викрипання” підірвної діяльності сіоністських центрів”. Отже завідані „інституту” є теж диверсія та провокація діяльності проти життєвого населення Вільного Світу та проти країн Близького Сходу.

Уже від довгого часу існує в Москві „Інститут США і Канади” під керівництвом Арбатова та Іноземцева, який розгортає широку „діяльність” на Північноамериканському континенті.

ІРВІНГТОН ВЛАШТУЄ ВЕЧОРНИК НА „ЛІТОПИС УПА”

Ірвінгтон, Н. Дж. — Товариство кол. воєнків УПА в Ірвінгтоні інформувало, що в суботу, 24-го лютого ц. р. заходами Комітету комбатантських організацій стейт Нью-Джерсі, в склад якого входять представники і Дивізії УНА, ОБВУА і Т-ва кол. воєнків УПА, відбудеться великий воєцький вечорник.

Комітет комбатантських організацій призначив прихід із цих вечорників на „Літопис УПА”. Він надіється, що громадянство розуміє вагу і потребу цього великого видання і виявить свою підтримку участю у вечорниках. Запрошення можна набути при замовленні столиків у „Дніпрі”.

Н. Світлична і А Сеймуратова описують умови в советських концтаборах

Нью-Йорк. — Надія Світлична і Айше Сеймуратова, перші жінки-політв'язні, які прибули з СССР на постійний побут у ЗСА, дали кошмарний опис умови життя в советських концтаборах, виступаючи тут у вівторок, 20-го лютого, перед представниками преси і радіа. Пресову конференцію влаштували Фрідом Гаузі Комітет Оборони Советських Політичних В'язнів.

Як відомо, Н. Світлична прибула до ЗСА в листопаді минулого року. А Сеймуратова, татарка, яка виступала в обороні кримських татар, прибула до цієї країни минулого місяця. Обидві жінки перебували в ув'язненні в Мордовському концтаборі ч. 3.

Вказуючи на таких українців, які перебували в ув'язненні в Мордовському концтаборі ч. 3.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позбачено):

Любов Колесенко, Володимир Косиш (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Володимир Левенець, Зенон Смиль, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На останньому місці

Згідно зі звітом, що його Леонідові Брежнєву недавно передали совєтські чиновники, які відповідають за виготовлення п'яних для різних секторів економіки Совєтського Союзу, в цьому році має бути збільшене виробництво різних продуктів широкого вжитку, включно з харчовими продуктами. Цей звіт виготовлено недовго після того, як Брежнєв гостро критикував ряд совєтських "апаратчиків" за недомогання в різних ділянках економіки СССР.

Звіт про підвищення виробництва продуктів широкого вжитку навряд чи викличе велику радість серед населення Совєтського Союзу, бо подібні обіцянки і плани воно вже чуло не один раз, переважно тоді, коли Кремль оголошував завдання різних "п'ятирічок" і "семирічок", а відтак показувалося, що... "плани не виконано".

Отже, можна з певністю твердити, що і цього року обіцянки про збільшення продуктів широкого вжитку знову залишаться тільки обіцянками, бо в Совєтському Союзі тяжка індустрія та розбудова військової сили завжди мали і далі мають першество, а забезпечення совєтських громадян найкращими потребами — відсунене на останнє місце.

Варто підкреслити, що хоча совєтські власті обіцяють більшу кількість продуктів широкого вжитку, то в той самий час зазначають, що видатки на військові потреби будуть приблизно такі самі, як і минулого року.

Згідно з "офіційною" совєтською статистикою, миттєвий оборонний бюджет становив 26 мільярдів доларів. Однак, як показує звіт Центральної Розвідки Агенції (Сі-Ай-Ей), впродовж 1978-го року Совєтський Союз на військові цілі видав не 26 мільярдів, а 146 мільярдів доларів. Такі розбіжності між "офіційною" совєтською статистикою та дійсними видатками Москви на мілітарні цілі легко пояснити: Кремль завжди оприлюднює тільки ту частину оборонного бюджету, яка головним чином стосується видатків на саме військо, а інші розходи на мілітарні цілі, наприклад, на дослідні та розробочі різних видів зброї, зокрема нуклеарної, "приховує" в інших частинах загального оборонного бюджету.

Отже, в минулому році Совєтський Союз на військові цілі видав 45 відсотків більше ніж Америка: СССР видав 146 мільярдів, а ЗСА видали 102 мільярди доларів.

Фактично немає причини виявляти великого здивування з приводу таких великих видатків Кремлю на військові цілі, бо від самого початку існування Совєтського Союзу, аж по сьогодні, економіка цієї комуністичної імперії — це військова економіка, спрямована на підготовку до здійснення планів марксистсько-ленінської та історичного російського імперіалізму, тобто до встановлення світової гегемонії. У Совєтському Союзі виробництво військового устаткування завжди мало першество над виробництвом продуктів широкого вжитку і тому мілітарний сектор совєтської економіки може сьогодні похвалитися значними успіхами: а цивільний сектор завжди виявляв і далі виявляє великі недомогання.

Отже, і в цьому році можна передбачувати, що Кремль присвятить велику увагу тяжкій індустрії та розбудові військової сили Совєтського Союзу, а обіцянки про збільшення продуктів широкого вжитку залишаться тільки пустими фразами, як це було і в минулому. Так дбають про добробут своїх громадян самодержці Совєтського Союзу.

Роман Ракманий

МИРОЛЮБНІСТЬ ЯК САМООБОРОННА ЗБРОЯ

Українці в загальному — добрі воїни. Це відомо з української військової традиції, це доказали своїми подвигами воїни Української Повстанської Армії, що майже десять років власними силами й засобами протистояли об'єднаній поліційно-військовій силі Москви, Варшави і Праги. І в чужих арміях українці вчилися як сміливо, підприємливо та зрілі воїни на нижньому, середньому і високому рівнях командування.

Але чорною ниткою в українській літературі снується українське нарікання на військову службу, на трагізм української людини, втягнутої у війну. Тарас Шевченко, Осип Ю. Федькович, Марко Вовчок та інші переконливо відтворили у своїх писаннях нелюдність військової служби і безглузду війн їхньої епохи. Водночас вони бачили у заборозній мові козацтва ідеал українського воїна.

Очевидно, про те йшлося, що це були армії та війни чужих держав: австрійської та російської. Українці з Галичини і Лемківщини, з Буковини і Закарпаття мусили кривавитися за сповідні інтереси австро-угорської монархії на Балканах, Італії, Шлезьку і на Балканах. Українці з Наддніпрянщини мусили воювати за російського царя і російську імперію на Балканах, у Польщі, в Пруссії, Франції, Північній Італії, на Далекому Сході.

Інстинкт самозбереження

Звідти ж цей психологічний комплекс наших авторів і сповідний пафос українців, про який якимось дивом навіть Гітлер. Коли йому довели до відома факт створення окремої дивізії з галицьких українців, Гітлер понав у страшний люті і дорікав Гімлерові, мовляв, "як можна було дати зброю тим найгіршим паціфістам".

Ця українська миролюбність була і є пролятом інстинкту самозбереження, бо українців завжди використовували, як поповнення втрат, що їх має з цих чи інших причин панівна національність у даній величезній державі. Хахал у царській Росії, поряд з донськими козаками і кубанцями, був саме тим бойовим вершином, на якому йшла до своїх перемог петербурзька панівна верхівка.

У Другій світовій війні Червона армія нараховувала понад чотири мільйони воїнів українського роду. Якщо врахувати, що велика частина середнього і вищого командного складу совєтських збройних сил складалася саме з українців, то можна зрозуміти,

чому сьогодні Москва так наполегливо заходиться довкола українців і хоче приручити цих "паціфістів" до своєї військової машини.

А це вже не машина з Першої чи навіть Другої світової війни. Військова теорія і військова практика сьогодні вимагає значно вищих кваліфікацій від пересічного воїна і командного складу, ніж це було тридцять років тому. І саме українці, з їхньою з природи високою талановитістю, найбільшою мірою з усіх національностей Совєтського Союзу надаються для поповнення кадрів сьогоденних збройних сил СССР.

Внаслідок ненадійності азіатських і неслів'янських кадрів у тих збройних силах витворюється прогалина, що збільшується з кожним новим роком і в міру національного самосвідомлення казахів, туркменів, азербайджанців, татар і інших меншостей. Виникнення могутнього Китаю на обрії совєтського кордону в Азії змінило психологічно ті національності та робить їх ще небезпечнішим чинником у всіх калькуляціях московського генерального військового штабу.

Голос на тривогу

Спроба прискореннями темпами русифікувати українців і білорусів, промиваючи їхні мозки вже від дитинства, повинна затримувати всіх людей українського роду: в Україні, поза її межами в СССР та у державах українського поселення. Уже в перших сутках з частини армії Китаю над річку Уссури більшість убитих і "совєтського" боку становили українці. Бо українців Москва перекачала обороняти її азіатські посілості, а крім того, щоб відірвати їх від рідного материка.

Страшна це ситуація, але не безнадійна.

Якщо азіатські та неслів'янські європейці в СССР можуть застосувати пасивний опір, "планові до двору", який має на меті використати їх на гарматне м'ясо для московських полководців у Третій світовій війні, то й українці можуть стати на свою традиційну "паціфістську" платформу. Чому б ні?

Адже, як писав Шевченко, мабуть, нема нічого гіршого, як військова служба в російській армії... Навіть найновіші свідки (наприклад, генерал-майор П. Григоренко) звітують, що неслів'янська дисципліна в совєтській армії знищує всякі сліди людяності у воїнах, перетворює його у тварину без людської гідності... А

(Закінчення на стор. 4)

Степан Женецький

ЖУРНАЛ „КОНТИНЕНТ” І НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ В СССР

[2]

„В 1932-33 роках ціла Україна була вкрита масовими могилами знищених голодом українців. А чи було таке в Росії? Ні, не було. А цілі райони поголовно депортувалися в Росію, як в Естонію? Ні, не депортувалися. А де ділися інгерманландці з півдні Ленінграду? А де корейці з Далекого Сходу? А чи росіяни в якійсь-небудь області СССР теж загинули цілковито? А хоч би в одному районі росіяни зникли? А хоч би в одному місті? Ні, такого не було. А після задушення повстання в Кронштадті і Тамбовщині — чи було переміщення населення Кронштадту і Тамбовської області? Ні, такого не було. А чи знайдемо область в Україні, в котрій в 1933 році не було б винищене населення цілих сіл? Ні, не знайдемо.”

Неприємно, — питає Гурвіч редактор журналу „Континент”? Що ж робити? Правда, не російський народ, що також привселюдний до стану невірності, винуватий в тому, а тільки ті, хто давав і виконував подібні прикази, несуть за них відповідальність.

„Континент” нічого не пише не тільки про геноцид при совєтській владі, але і про винищення неросійських народів за царів: про спустошення України після „добровільного” приєднання до Росії, про розправу Петра Першого з литовцями, про вбивства татар і середньоазійців. Неприємно про це згадувати. Краше забути. Інакше що ж залишиться з месіянства Росії? Але ті народи пам'ятають. І кий-такий пам'ятають поголовно убиство китайців у місті Благовіщенську в 1900 році.”

„Ганьба за те, не російським народом, а тим російським інтелігентом, промовляючим в його ім'я, котрі замовчують і викривляють факти масових убиств на приказ царських і совєтських правителів Росії майже на всіх окупованих Росією територіях.”

Про плєбісцит

Дуже влучно навістив І. Гурвіч питання відносно плєбісциту в Україні, чи український народ хоче мати свою окрему незалежну державу, а чи далі хоче залишитися під московським пануванням?

У 12-му числі „Континенту”, продовжує Гурвіч, була надрукована „Заява в українській справі”. Авторі тієї заяви закликають росіян збільшувати співпрацю з борцями за незалежність України. Очевидно, само собою розуміється, автори тієї заяви роз-

раховують на те, що і борці за незалежність України, піддержатимуть боротьбу росіян за свої права.

Але що готов дати „Континент” українцям після досягнення спільної мети, в ім'я котрої мільйони українців повинні прикласти великі зусилля, іти на жертви, а багато хто — віддати життя? Признати їм незалежність? Ні.

В тому ж числі „Континенту” надрукована стаття п. Богатирчука про можливість федерації України з Росією. Але ж федерація вже існує 300 років і є подібною до Ілліади коня.

Пан Богатирчук в різних часописах закликає українців до об'єднання українців з москалями. Це непогано. Але з якими росіянами? З тими, які гнобили українців за царя, чи з тими, які, нарешті, погодилися вислухати українців і „зволіли” ласкаво перевести плєбісцит, але як вони після того зроблять рішення — невідомо?

Хіба ж не ясно, пише автор, що українці можуть об'єднатися тільки з тими росіянами, котрі визнають Україну такою незалежною державою, як і Росія?

Невже ж редактор „Континенту” поважно думає, що українцям є сенс нести жертви в боротьбі тільки за честь бути вислуханими панамі Максимовими, Нескрасовими і Буковськими, що вони хочуть жити у своїй незалежній державі?

Автор доказує „Континенту”, що він, поміщаючи статті, несприятливі для майже всіх без винятку неросійських народів, одночасно відмовляється друкувати статті росіян, які висловлюються беззастережно за незалежність неросійських народів. Тим „Континент” нічим не відрізняється від інших російських єдинолітських часописів як „Новое русское слово” (Нью Йорк), „Русская жизнь” (Сан Франціско), „Наша страна” (Аргентина) і інших російсько-емігранських видань.

Немає неросійських народів, що бажали б жити з москалями

Тільки в 15 числі „Континенту” була надрукована невеличка статтяка п. Соболевої, де говорилось про призначення неросійським народам повної незалежності. Але та стаття гуляла серед інших статей по національному питанню, які затують простий і ясний факт, що немає неросійських народів, які бажали б залишатися в складі Росії. Де ви бачили,

3 НАШИХ БУДНІВ ВИШІВАНІЙ ГУБЕРНАТОР

Велике піднесення серед наших канадських земляків зробила вістка, що на цю горіччю Українській „Маланці” у Вінніпегу генеральний губернатор Канади, Едвард Шраер, поїде на вишіваний сорочку, а його дружина, пані Лілія, у вишіваний блузочці. В новітній історії України це, мабуть, вдруге стався такий випадок, що такий високий достойник із-за кордону обшавує в той спосіб нашу національну ношу. А початок зробив либонь архієпископ Вільгельм Габсбург, що був деякий час командантом легіону УСС і носив вишивану сорочку за що його охрестили „Василем Вишиваним” (не мішати з колишнім союзом активістом, о-ром Василем Вишиваним, що не походить із Габсбургів, лише з Бібрецького повіту).

Сяк, чи так, поява найвищого державного мужа Канади у вишіваний сорочку, в той час, коли вдовом відвінчаний лютий ворог стигає такі сорочки з наших поневолених братів, — має свою мову і вимову. Довідаємось, що й канадський сенатор українського роду, достойний Павло Юзик, він же головний директор УНС для Канади, вдобуває з куфери свою вишиванку, у яку виступав колись в УНО на різних концертах і театральних виставах, і повисів її зверху в шафі, щоб мати під рукою, коли поїде на сесію Об'єднаних Націй. Цим, кажуть, дуже зраділа маленька тріління його внучка, Таня, яка щебетала по-українськи, як ластівочка! Вона сплеснула в рученька і скрикнула:

— А мій дідо буде козак!

На мою скромну гадку, першим, хто повинен взяти собі добрий приклад з пана губернатора, мусили б бути члени Головного Комітету Підгаєччя в Петропіль, з його головою, інж. В. Колодичом, на чолі. Це не є жаждою татмницею, що батьки губернатора Шраєра походять з Підгаєччя, а це — з німецької колонії Бекерсдорф, звідки й емігрували до Канади. Саме тому пан губернатор володіє українською мовою майже так само, як англійською та французькою.

Треба підкреслити, що в останньому часі наші акції, хоч і поволі, але вповнюють посагу виступу. Прошу: Пана Римський говорить українською мовою, генеральний губернатор Канади — говорить, — а якби так це наша дорога молодість емігранції почала частіше вживати, тоді ми могли б сміливо і з великими надіями глядіти в світле майбутнє!

(Закінчення на стор. 3)

Ікер

О. Питляр

ОДНА ГІМНАЗІЯ — ДВІ ШКОЛИ — ТРИ КЛАСИ

[У створіччя Львівської Академічної Гімназії]

Коли ми нині з гордістю говоримо про ювілей нашої Академічної Гімназії, то ми, без сумніву, маємо для цього право. Академічна Гімназія, як назва, як традиція, це одна з найстаріших шкіл не лише України, а й усієї Європи. Адже вона — пряма наслідниця сьютської Академії з 1591 року й Цісарсько-Королівської Академічної Гімназії з 1774 року — насправді старша на сорок літ від славної Києво-Могилянської Академії і могла б так же само добре святкувати тепер власний 200-річний, чи навіть, за дванадцять літ, 400-річний ювілей. (Цього року минуло сто літ від першої української „матури” АГ, а раніше в ній навчали латинською мовою).

Але яка була ця гімназія в живому, справжньому виді, за нашого часу й за нашої пам'яті?

Тут ми мусимо зазначити факт, що це не була одна, а фактично дві школи, з різним виглядом, різними вчителями й директорами та навіть із неоднаковим соціальним складом учнів.

На вигляд — „Головна” гімназія була багато краща. Подожена на межі між „Галицьким” кварталом і „Новим Світом”, на одній із крашків львівських вулиць (Льва Сапига, нині — вул. Миру), при гарному широкому будівлі, обсадженому платанами й липами, сам будинок її був на той час модерний, із світлим шкільними кімнатами, великою гімнастичною залезою й кабінетами лябораторій. Бож збудувала його покійна Австрія як свого роду жест у бік українських підданців в останніх роках її панування у Львові. А зараз же поруч — через невелику привітну вулицю Захаревича (що вела до площі Юра) — пишалася, мов старша сестра

гімназії, будівля Політехніки, оточена кльомбами й деревами.

А „Філія” — зовсім інша. Будинок Народного Дому — старий-престарий — також дарунок від цесаря, але ще з 1850 року, товсті, похмурі мури, коридори, мов у монастирі, на гімнастику треба було ходити аж у залу „Сокола-Батька” на Руську вулицю. Навколо — „Середмістя”, старий, історично цікавий, але досить похмурі квартал вулиці Рутівського (нині — Театральна), Вірменська — ані тобі однієї деревинки, сумно якось...

А проте, ніде правди діти й не во гнів кажучи моїм ближчим колегам із „Головної” гімназії, „Філія” була таки краща й успішніша її людським, учнівським складом. П. „Сьомий” пластовий курінь був міцніший і дисциплінованіший від нашого „Першого”. І провідник Юнацької групи Микола Лебідь був куди видатніший у революції, ніж його рівнозначник у „Головній” (автор цих рядків), гімназійний поет — Кравців, перевишав наших Косача й Янову й навіть тепер тут, у ЗСА, ювілейні святкування наші очолюють здебільша „філіястські” — о. митрат Харина, Роман Кухар, „Ванька” Костюк.

Чому воно так?

Я думаю, що причина тут була перед усім та, що „Філія” була більш однорідна, з'єднана, більше львівська. Вона була положена в самому серці українського львівського „гетто”, де жили, разом росли, разом навчалися в школі Шашкевича діти інтелігентів, мішан, робітників, мешканці старих і новіших „руських” твердинь, Становищ, „Дністра”, кам'яниця НТШ при вулиці Чарнецького — і діти традиційних львівських диверків із сусірів. Туди тягтіло також найбільш українське й боеве передмістя — Личаків, із його вихованнями школи Князя Льва, знов же — з усіх соціальних прошарків.

А в нас, у „Головній”, було зовсім інше. В нас було менше справжніх, уроджених львів'ян, а більше виховців із „провінції”, з села. І зустрічалися в нас дуже неоднакові елементи, зразу з деяким взаємним недовір'ям, щоб лиш на протязі восьмичасного навчання поволі перетопитися в один український інтелегентський прошарок.

Так ось серед нас, учнів, можна було завважити три виразні соціо-економічні класи. Я називатиму їх для упрощення такими назвами, які вживалися лиш неофіційно, а то й зрідка, але які досить добре визначували соціальний характер груп.

Це були насамперед — „львівські батяри”. Цю назву вони, єдині з усіх класів, самі носили з гордістю. Вони були здебільша дітьми львівського українського пролетаріату з таких робітничих передмість, як Горощечка, Левандівка, Богданівка, Сигнівка. Грошей у них багато не було, але в гімназії вчитися їм було відносно легко, як львів'янам, та ще й із „св'ященством убогства” й звільненням від оплати за школу. Вони були страшенно певні себе, швидко до лапки й до білки, добрі в спорті, хоч у науці особливо не визначалися. Між собою говорили майже виключно по-польськи, львівською говіркою, хоч не були вони аж ніяк поганими українськими патріотами. Дві інші учнівські групи нижчим подивлялися отих „батярів” і навіть намагалися їх наслідувати — але без особливого успіху.

Друга класа — це були „панічі”, діти наших „львівських аристократів” із гарних вулиць „Галицького” й „Нового Світу”, або сини провінційних інтелігентів і поповців. Всі вони були більш-менш задовільно матеріально забезпечені, говорили виключно українською мовою, вчилися добре, бо в них була інтелігентська традиція. Тільки ж ця група не була зовсім однорідною, деякі львівські члени її приставали до „батярів”, деякі провінційні тягтіли до „селюхів”.

І так ми переходимо до останньої, найчисленнішої класи — „селюхів”. Це були здебільша діти заможніших селян із далеких повітів, або й сільських бідняків із підлітських сіл. Всі вони зразу поведилися несміливо, з вигляду були якісь незграбні й розгублені в навіселянських костюмах, і виявляли типово селянську пасивність і впертість. Говорили по-українськи, деякі з діалектичною домішкою, вчилися добре, хоч декому з них бракувало доброї підготовки з народної школи.

Багато з них — з бідні чи неохоти вчитися — на протязі гімназійних восьмих класів відпадало. Ті, що залишилися, пізніше досить легко асимілювалися до довкілля й від села в них не залишалося нічого, з винятком деякої особливої серйозності, а в деякого — несміливості.

Коли б я мав подати характеристичні приклади цих трьох учнівських класів із моїх власних колишніх товаришів, то я згадав би, як особливо драстичний тип „батяра” Богдана Ж., який у п'ятій класі вбив полка на вулиці ножем — за дівчину — а потім був досить успішним „менеджером” українського боксу. А приклад „паніча” — Юрко П., з аристократичними й „англійськими” манерами. Я недовго бачив його на нашому з'їзді в Кергонконі — і він далі залишився таким аристократом і „англійцем” у поведінці. А з „селюхів” — я назвав би мого найкращого приятеля Григорія Б. Він зразу був тихий і несміливий, а згодом, у вищих класах став провідним пластовим дітяком і успішним кавалером.

... Три класи — три неоднакові, між собою чужі елементи. Цю різноманітність завважили й намагалися використати для себе наші гімназійні комуністи (а їх було трохи в „Головній”, особливо в Гуманістичному відділі). Бож комуністи — майстри в користуванні з класових різниць і ворожнеч. Вони звернули особливу увагу на наших „батярів” і „селюхів”, але, на диво, їм не повелось ніяк, ані з одним, ні з другим. Бо наші „батяри” були запеклими українськими патріотами, ідеальним матеріалом для юнацьких бойок, а „селюхи” — були найконсервативнішим елементом серед учнівства. І одні й другі згодом приєдналися до нового українського націоналістичного руху.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

СОЮЗОВІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЖУРНАЛ „КОНТИНЕНТ”...

(Закінчення зі стор. 2)

Росії. Бо як не можна зрозуміти, що литовцям, українцям або грузинам незалежність їхніх країн так сам дорожа, як і москалям незалежність Росії?

Аджеж також за совєтською конституцією кожна союзна республіка має право відділитися від Союзного Союзу. І один раз на чотири роки в них проводяться вибори. Так московсько-совєтські правителі можуть сказати, що вони переправджують раз на чотири роки опитування неросійських народів. Тільки ще жадного разу, за цілий час існування СРСР, ні один совєтський депутат з неросійських народів, навіть під час генциду проти його народу, не висловився за відділення своєї союзнаї республіки. Чому? Невже ж навіть під час вимирання українського народу від голод українці не хотіли відділитися від Росії, чим були вирятували від загибелі стільки мільйонів? Чи може тому, що вибори, переправджували адміністрацію окупаційної держави, не можна брати поважно?

Автоматично?

Автор заставляється над тим, хто мав би переправджувати той плебісцит, що його видивають москалі? Чи не адміністрація колоніальної держави, при допомозі військ метрополі, значить московських військ?

Сторонники плебісциту вперто відхиляються від прямої відповіді на це питання. Автор виразно підкреслює, що, говорячи про сторонників, тобто прихильників плебісциту, він має на думі тільки росіян, бо серед неросіян немає таких прихильників. Стремління неросійських народів до незалежності являється аксіомою (найвищим бажанням) і ніякого підтвердження цієї аксіоми плебісцитом їм не потрібні.

Автор ставить ще й таке дуже розумне питання москалям:

Хто дав право Росії захоплювати чужі країни і провадити там плебісцити? Чому Росія має користуватися у світі правом виключності, підтримуваної тільки силою кулака?

Москва одержала можливість господарювати на території інших народів тільки тому, що для загарблення чужих земель московські царі і совєтські диктатори мали більше воєн і гармат, як поневолені народи для своєї оборони. Але загарблення чужих земель і поневолення інших народів за допомогою грубої сили ніяк не можуть бути признані законними з точки погляду сучасного міжнародного права.

Також з того ж правного боку не мають юридичної сили договори „правителів” союзних республік про створення Союзного Союзу і приступлення їх до Союзного Союзу. А це тому, що під час підготовки і підписання тих договорів території совєтських республік були окуповані російськими військами і „правительства” союзних республік не висловлювали волі своїх на-

родів, а були змушені до того московськими окупантами.

З погляду міжнародного права Естонія, Литва, Україна і всі інші совєтські республіки являються точно такими ж незалежними державами як і Росія, і жадна з тих держав не має юридичного права переводити плебісцит в Україні або Грузії, як Грузія або Україна не мають права переводити плебісцит в Росії.

Якщо котрабудь з тих держав забажає вступити в федерацію одна з одною, то це можуть зробити тільки законні представники даних держав, вибрані їхніми народами, після виведення окупаційних військ.

Всякі вибори, референдуми, законодавчі акти і т. п. в окупованих країнах, що сталися перед виведенням окупаційних військ, з погляду міжнародного права, не мають законної сили.

Тому всі захоплені Росією країни, всі поневолені нею народи, вимагають від Росії тільки одного: „Забирайтеся геть з наших земель. А що станеться у нас після вашого виходу — не ваше діло”.

Забирайтеся геть з наших земель! Це одинока вимога неросійських народів до Росії.

Чесні росіяни повинні підтримати, як пише автор, що справедливий вимогу неросійських народів, повинні зрозуміти, що окупація царською і совєтською Росією неросійських земель принесла цим народам ріки крові і море сліз.

Чесні росіяни повинні зрозуміти, що якщо Росія була б окупована іншою державою, то, незалежно від політичного ладу цієї держави, всі росіяни вимагали б тільки одного від окупанта: ЗАБИРАЙ-

ТЕСЯ ГЕТЬ!

Дуже цікаво, чи на ті терпки, але які ж правди, ві питання, що їх поста-

вив „Континентові” Йосиф Гурвіч, редакція того журналу дасть відповідь, а як так, то яку?

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА СЕКЦІЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЙСЬКОВО-ІСТОРИЧНИЙ ІНСТИТУТ

ділиться сумною вісткою з Членством НТШ, що 15-го лютого 1979 року відійшов у Вічність, на 90-му році життя

сл. п. Генерального Штабу
Генерал Полковник

ПАВЛО ШАНДРУК

діяльний член НТШ, заст. директора Секції Історії України, голова Контрольної Комісії У. Військово-Історичного Інституту, Командир 1-ої Української Національної Армії та 3-ої Західної Дивізії УНР.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Достойній Дружині Покійного та Рідні, складаємо глибоке співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 21-го лютого 1979 року, упокоїлась в Бозі, по довгій недугі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами моя Найдорожча МАМА І БАБЦЯ

сл. п.

СТЕФАНІЯ СТЕТКЕВИЧ з дому БАРАНОВСЬКА

ПАНАХИДА в п'ятницю, 23-го лютого 1979 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Колодів в Клівленді, Огайо.

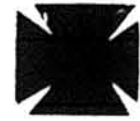
ПОХОРОН в суботу, 24-го лютого 1979 р., о год. 10-ї ранку в церкві св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

В глибокому смутку:

дочка — АДА ГЛОГОВСЬКА
внуки:
РОМАН з дружиною БЕВЕРЛІ
ІГОР
сестра — ОЛЬГА КЛИМКО
Ближчі і дальша Родина в Америці

Об'єднання кол. Вояків 2-ої Дивізії Української Національної Армії

ділиться сумною вісткою з кол. Вояками 2-ої Дивізії УНА, Українськими Комбатантами та Українським Громадянством, що 15-го лютого 1979 р., відійшов у Вічність

сл. п. Ген.-Штабу Генерал-Полковник

ПАВЛО ШАНДРУК

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 19-го лютого 1979 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Баванд Бруку, Н. Дж.

Вельмишановній Дружині і Родині покійного Генерала, складаємо наші глибокі співчуття.

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Незабутнього

славної пам'яті

Д-ра ВОЛОДИМИРА НЕСТЕРЧУКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

в неділю, 4-го березня 1979 року, о годині 11:30 рано в церкві Чесного Хреста при 30-й вул., 31-й Авеню в Асторії, Н. Й. (Брати підземку „PP аптави” і висідати на Бродвею)

По Службі Божій Родина Покійного запрошує всіх на ГОСТИНУ в Домі СУМ-А, ч. 34-14, 31-ша Авеню, між 34-35 вулицями.

Про молитви в цей сумний день просить Друзів і Знайомих

дружина — МАРІЯ
і сини — ІГОР І ЮРІЙ з родинами

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого БАТЬКА, БРАТА І ДЗЯДЗЯ

сл. п.

о. ВОЛОДИМИРА ТЕРЕЩУКА

буде відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в дні 28-го лютого 1979 р., о год. 8 рано

в таких церквах:

св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж.;
Успенія Преч. Діви Марії в Бейоні, Н. Дж.;
в церкві Христа Царя в Бостоні, Масс.;
св. Володимира в Елизабет, Н. Дж.;
Поллак Госпітал (Чапел) в Джерзі Сіті;
св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.;
св. Михаїла в Ліндора, Па.;
Рождства Пресв. Богородиці в Голівуді, Каліф.;

в Лорді, Франція;
в церкві в Коговз, Н. Й.;
Успенія Преч. Діви Марії в Лятробі, Па.

Горем прибиті:

донька — ЛІДА ПИСАК з мужем
БОГДАНОМ І з дітьми ІГОРЕМ
І МИХАСЕМ
донька — ІРЕНА ЯВОРСЬКА з мужем
СЛАВКОМ та дітьми МАРУСЕЮ
І ЮРКОМ
сестра — ДАРІЯ ЯРЕМКО з мужем
АНТОНОМ
сестра — НАТАЛІЯ в Україні
сестра — ГАЛИНА СИТНИК з сином
ЯРОСЛАВОМ

Повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

сл. п.

ІГОРЯ КЕФОРА

буде відслужена

СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю 2-го березня 1979 року,

о год. 6:30 рано

в церкві св. Юра в Нью Йорку.

Просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Родина

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого І Незабутнього МУЖА І БАТЬКА

сл. п.

МИРОСЛАВА ДЕМЧУКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в церкві св. Івана Хрестителя

в Ньюарку, Н. Дж.

в суботу, 24-го лютого 1979 року,

о год. 8:30 ранку.

Просимо згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

Дружина — ЮЛІЯ

Дочка — МАРУСЯ

ЗАГАЛЬНИЙ ПРИЗОВ

Ісус побачив чоловіка, на ім'я Матвій... і каже йому: „Іди слідом за мною!” Матвій 9:9.

Є багато цікавих галузей діяльності людей: художня, мистецька, наукова, письменницька, національна, наукова, тощо. Усі вони шляхетні, всі корисні, коли їм дається належне місце, коли тямиться, що вище того всього є щось, що Ісус замкнув в двох словах: „Одного потрібно”. (Лука 10:42). Що воно є? Це є те, що Ісус сказав Матвієві, митнику: „Іди слідом за Мною!”

Матвій — Левій був урядовець римського податкового уряду. Хоч він був жидовин, його власні земліки його бойкотували. Він же співпрацював з окупантом. Але Ісуса професія Матвія, його позиція і його гріш не цікавили, не принадували і не відпихали. Ісус потребував Матвія і Матвія Ісус дістає.

Клієнтеля Матвія складалася з людей місцевих і туристів і вона вимагала знання декількох мов. Він мусів бути дуже докладним службовиком, бо написана ним Євангелія, — це майстерна обробка, яка не хутє навіть деталями з життя Ісуса. Але що ж — він був покладком суспільства.

Одного дня Ісус проходив біля Матвієвої митниці і йому стало ясно, що, коли б Матвій навернувся, він став би вартісним робітником. Матвій був звик стрічати різних людей: підприсмів, вояків, згінників верблюдів, домашніх господарів, повій, телярів, рибаків. Але Ісус був відмінний. Він глянув на Матвія, і Матвій відчув цей погляд в п'ятах. І тільки три слова: „Іди слідом за Мною!” Ніких обітниць, жодних відзначень, ніких вигод. І Матвій залишив все і пішов.

Того дня Матвій зготував гостину для Ісуса і для жмїнки приятелів, які ще йому залишилися. Це були люди вкрай стомлені, алкоголіки, лихварі, митники. Чи прийде Ісус в таке товариство? Ісус прийшов і за словами Матвія. Він знайшов в тому болоті діаманти: „Було бо їх багато і ходили вони за Ним” (Марка 2:15). Бо загальний призов Ісуса обов'язує всі прошарки суспільства: людей незначних і впливових, політиків і грецькоів, підприємців і бідняків.

Хто є Ви? Бідняк? Освічений? Ремісник, торгівель, святець, чи грішник? Це не важне. Важне є: ідіть слідом за Ісусом! Бо тільки Він є надія людей у всі часи.

INFORMATION SERVICE OF UKRAINIAN ADVENTISTS
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Нью Йорку — Відділ УККА

вляштовують

в неділю, 18-го березня 1979 року, о год. 4-їй по пол.

в залі Washington Irving High School
17th Street and Irving Place, NEW YORK CITY

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

В ПРОГРАМІ:

Відкриття д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ
Святочна Промова проф. д-р ЄВГЕН ФЕДОРЕНКО
Сольоспів ЗІРКА ДЕРЛИЦЯ, сопрано
Акомпанімент ДЖАН ВЕН БАСКИРК
Рецитація ОДЯШКА ФАВОРСЬКА-РУДИК
Хор „ДУМКА”
При фортепіані ЄВГЕНІЯ ПАЛІЙ
Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ” при Осередку СУМ-А в Нью Йорку — мистецький керівник ОЛЕГ ГЕНЗА, солістка ОЛЯ ГІРНЯК.

До участі в Концерті запрошуємо всю Українську Громаду Великого Нью Йорку.

Перепродаж квитків вступу: „АРКА”, „ЕКО” і при касі.
Вступ для молоді до 15 років — вільний.

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ подас до відома, що АЛЬБОМ УКРАЇНСЬКИХ БУКОВИНСЬКИХ ВЗОРІВ в традиційних кольорах вже вичерпано, отже замовляйте.

Збірка нараховує 1,405 зборів на 74-ох окремих сторінках українською, англійською і французькою мовами, включно з історією, інструкціями і малюнками, як можна пригосувати збори до модерної нощі. Книжка має історичну цінність.

Кожна сторінка, розміром 9 1/2" на 13", є добре розрахована, щоб їх можна було легко відчитати для вишивання.

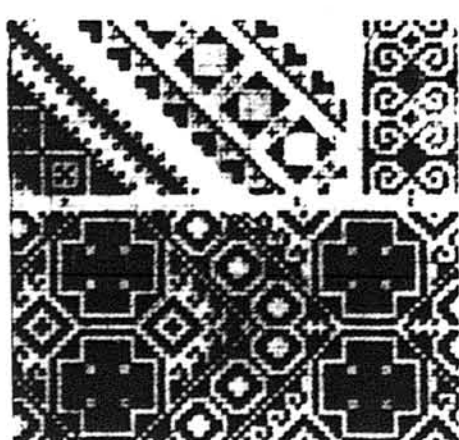
Книжка видана в твердій оправі і може послужити вам як найкращий подарунок на свята, весілля, дні народження, ювілей, і т. д.

Ціна Альбому з оплатою в Канаді — \$32.50; в Америці — \$34.00.

Ціна поза границями Канади і Америки — \$35.00.

Просимо вислати Моней-Ордер на повну суму ціну і оплату — з Вашим замовленням на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N, EASTERN EXECUTIVE
ALBUM COMMITTEE CHAIRPERSON — Mrs. M. TELEGA
1402 HALL AVE., WINDSOR, ONT., CANADA N8X 4R4

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Меморіальний стейбл Нью Джерсі — 500 5th Street, Jersey City, N.J.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Золочівщина кличе!

Історія народу — це на-самперед безперервність зовнішніх і внутрішніх актів громадян, що націлюються на досягнення ідеалів і аспірацій, визначених своєрідною національною ідеологією. Остання — наче котел кипучої енергії (психодинаміка народу) поштовхує людину до творчих актів самоздійснювання. Історія запитує ці акти, аналізує їхнє ідейне підґрунтя та синтезує їх у систему предмету, що його називаємо історією.

Українська спільнота в диспорі видає документи регіональних збірників, що становлять і становитимуть першоджерельність і першоджерельність автентичної історії України новіших і найновіших часів. Вони являються і будуть являтися безцінним джерелом теперішніх і майбутніх істориків України.

Регіональний комітет збірника Золочівщини має до диспозиції солідно опрацьовані матеріали з різних ділянок. Боротьба за українську державу, змагання за власні школи, Просвіту, церкви, культуру самовладдя тощо — це основна тематика, що складається змісту збірника. Очевидно, масою ще значні прогалини щодо культурної діяльності поодиноких сіл і містечок, тому просимо громадян даних місцевостей опрацювати відповідні статті та разом із світлинами (якщо такі маєте) драматичних гуртків, хорів, шкіл, читальне перелати якнайшкороше на нижчеподану адресу.

Видання збірника коштуватиме біля 15,000 доларів. Цією зверненням просимо патріотичних громадян Золочівщини зложити свої пожертви на видання альманаху. Якщо комітет одержить потрібну суму грошей до кінця липня 1979 року, збірник буде готовий вже при кінці 1979 року. Просимо водночас зголошувати замовлення на збірник та інформувати про появу такої своїх знайомих земляків, щоб комітет мав змогу заздалегідь оцінити, скільки треба видати примірників. Ціна одного альманаху вноситься 25,00 доларів. Прізвища жертвдадців будуть поміщені на сторінках книги.

Ми вже масою кількості замовлень на альманах, що

ДО ВИНАЙМУ

ДО ВИНАЙМУ
від 1-го березня —
1 КІМНАТА
з кухнею і окремим входом.
Ірвінгтон, Н. Дж.
Телеф.: (201) 374-6842

Вступайте
в члени
УНСоюзу!

МИРОЛЮБНИСТЬ...

(Закінчення зі стор. 2)

якщо так, то навіщо про-давати душу на службу не-людям — без цін, без плати і без гідності.

Оскільки азійські та не-слов'янські європейські меншості у Советському Союзі можуть серйозно підкопати військовий потенціал московських збройних сил, то якою мірою успішніше можуть це робити українці? Вони численніші за них і завдяки своїм умінням (мовним та іншим) мають доступ до всіх відповідальних установок військової машини Советського Союзу! Український потенціал майже необмежений!

Насамперед самосвідомість

Для цього не треба на-віть якоїсь таємної організації, хоч Ленін правильно писав: „Дайте нам організації революціонерів, але в цих міркуваннях не про це йдеться.

Ні, в цьому випадку (щоб уникнути зайвих ре-пресій) вистачає національ-ного усвідомлення самих себе і небезпеки, яка за-грожує всій українській спільноті від воєнних заду-

мів Кремлю. „Ми укра-дінні — давня і культурна національність, а москалі-росіяни хочуть ціною на-шого життя оволодіти сві-том! Не допустимо до цьо-го! Ми за окремий мир для України!”

Пасивний опір у вишко-люванні нових кадрів, у будівництві військових ус-тановок тощо може і по-винен перетворитися в ак-тивний — самооборонний опір шляхом зрівняння во-єнних планів. У нашу елек-тронну добу це може зро-бити навіть мала група людей, що має доступ до ключових позицій. Для та-кої самооборони власної нації не важливо, чи дані патріоти вийшли з російсь-кої чи української школи, володіють вони краще ро-сійською чи українською мовою. Їхній патріотизм перевіриться тоді, коли до-ведеться ламати воєнно-аг-ресорську руку Москви.

Це можуть зробити ук-раїнці, яких насильно руси-фікується і яким створю-ється можливість доступу до секретних планів і ус-тановок воєнного характеру. Вони можуть обернути на-рожу зброю на її власни-ка будь-коли.

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правописної практики в диспорі видає в 3-ох томах поширений і оновлений

ПРАВОВИСНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Відповідальний редактор — Борис Берест

Це монументальне видання матиме понад 1,200 стор. друку, міститиме понад 120,000 слів і буде опрацьоване в повільно, тиснене золотом. СЛОВНИК можна замовляти тільки за попередньою передплатою.

Ціна: \$30 — за всі 3 томи, вкл. передплату \$10, а пошт. витрати — \$5.00, отже разом \$55.00.

Щоб заощадити \$25.00, надсилайте передплату вже тепер — готівкою, чеком чи поштовим переказом (тільки в американських доларах) на адресу:

UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE (U.S.A.)
P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York 11354

„Союзівка на вакаціях“!

З ОГЛЯДУ

НА ВАКАЦІ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ“

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 1-го березня до 1-го квітня 1979 р.

„СВОБОДА“

заангажує негайно на постійну працю:

ПОМІЧНИКА

до експедиції газети

і ПРЕСМЕНА-ДРУКАРЯ

Добрі умови праці і бенефіти.

Голоситесь особисто —

СВОБОДА

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

КУРАТОРІЯ ФОНДУ
ДЛЯ ВИДАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДИНИ
БОГДАНА КРАВЦЕВА
ПРИЙМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВУ
на продовження публікації поетичної, літературної і публіцистичної спадщини
БОГДАНА КРАВЦЕВА
ПЕРШОГО ТОМУ — повна збірка поетичної творчості — вже повилася друком і є в продажу.
ДРУГОГО ТОМУ — науковий й літературознавчий праці — готовий до друку.
ТРЕТІЙ ТОМУ — публіцистична творчість в обороні української культури і літератури перед іншими і фальсифікацією в поновленні Батьківщини — у підготовці до друку.

Ціна	у передплаті	Після пошти
За всі ТРИ ТОМИ		\$ 35.00 \$ 45.00
І ТОМ (Поетика)	ЗА ПООДИНОКІ ТОМИ	\$ 15.00
II ТОМ (Науковий й літературознавчий праці)		\$ 12.00 \$ 15.00
III ТОМ (Переклади поезій)		\$ 12.00 \$ 15.00
Замовляю:		
Всі ТРИ ТОМИ		\$ 35.00
І ТОМ		\$ 15.00
II ТОМ		\$ 12.00
III ТОМ		\$ 12.00
МОЯ ПОЖЕРТВА НА ВИДАННЯ ТВОРІВ		\$
Зачекуйте чеком суму		\$
Ім'я і прізвище		
Адреса:		

Чек виставляти на: B. KRAVCHUK PUBLISHING FUND
Замовлення, передплату і пожертви висилати:
B. KRAVCHUK PUBLISHING FUND
c/o U.S. Mail, Inc.
U.S. Mail, Inc.
30 Montgomery Street, 3rd Floor
Jersey City, N.J. 07302

М'ЯСО І КОВБАСНИ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смаку.

Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША,

яку найліпше люблять господині і цілі родини.

Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.

KARL EHMER PORK STORE

Головна крамниця: Ridgewood-Brooklyn, N.Y.

63-35 Fresh Pond Road

Філія крамниці в Нью Йорку і поза містом.

Дуже приступні ціни. Прийдіть і огляньте наші фасони.

GOLTEX CO. 20 First Ave. N.Y.C., N.Y.

Тел.: (212) 533-7236

Відкрито 7 днів в тиждень, від 10-6-ої веч.

Увага! КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦІ! Увага!

Зміна дати Зборів Окружного Комітету!

В неділю, 11 березня 1979 р., о год. 4 по пол.

в залі Середньої Школи св. Йосафата

при 5720 Стейт Роуд, ПАРМА, Огайо

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

Клівлендської округи

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, пред-

ставники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію

наступних Відділів:

18, 50, 71, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240,

251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.

2. Вибір Президії Зборів.

3. Прийняття протоколу попередніх Зборів.

4. Звіт уступаючої Управі Окружного Комітету.

5. Дискусія над звітами.

6. Удільнення абсолютній Управі.

7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.

8. Слово головного передсідника ІВАНА О. ФЛИСА.

9. Устипнення та схвалення плану праці на 1979 р.

10. Річні справи.

11. Закриття.

У Зборах візьмуть участь:

Іван О. Флис — головний передсідник УНС

Богдан Фудей — головний контролер УНС

Тарас Шмагала — головний радник УНС

Богдан Дейчаківський — обл. Організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Інж. Роман Возняк Інж. Іван Фур

секретар голова

Василь Ліщинський, касир

MAKAR'S JEWELRY & GIFT SHOP

823 Sanford Avenue

Newark, N.J. 07106

(2 бл. від укр. кат. церкви)

Повідомляємо, що наша

нововідкрита фірма виготовляє

на замовлення всі виробні з бі-

жутерії з 14 і 18 каратого зо-

лота, срібла, як також емаїлі,

включаючи Ваші власні моде-

лі.

Масо великий вибір ук-

раїнських тризубів різної ве-

личини та різні моделі. Замов-

лення приймемо від україн-

ських крамниць, як та-

кож індивідуально.

Ціни дуже помірковані, то-

му, що самі все виробляємо.

По ближчій інформації про-

симо звертатися на нашу а-

дресу або телефонувати кож-го

дня від год. 5-9 веч.

(201) 374-7787.

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

25-го ЛЮТОГО 1979 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори

Б-ва св. Ів. Хрестителя 76-й

Відд., о год. 1-й по пол. в Укр.

Кат. Школі, 719 Санфорд і

Айві вул. На порядку: звіт

Управі, К. Комісії та вибір

нової Управи на 1979 р. Є інші

важливі справи. Проситесь чл.

прибути. По зборах —

перекуска. — В. Боярський,

предс., Т. Клебан, кас., В.

Гнатів, К. К., Ю. Демчук, ф.

секр., мгр Е. Грубський, заст.

секр.

НЕДІЛЯ,

25-го ЛЮТОГО 1979 р.

ВИЛІМАНТИК, Конн. Річні

загальні збори Т-ва Любова

387 Відд., о год. 2-й по пол. в

УНДомі при дорозі ч. 6 в Норт

Вінгем. На порядку: звіт

Управі і вибір нової Управи на

1979 р. Проситесь чл. прибути.

— М. Тимків, гол., І. Олійник,

секр.

FARMS AND CO HOMES

IN ELLENVILLE:

1861 Georgian Style home with modern

conveniences. Original Adams fireplace. 3

bedrooms, 2 car garage. \$39,500.

Quiet deadend street. Small 2 bedroom,

brick fireplace, aluminum siding. Garage.

Excellent neighborhood. \$38,500.

2. Family, good income, good location.

\$28,000.

4 Bedrooms, full cellar. Deck overlooking

lake.

IN SUMMITVILLE:

105 acres, house, 2 barns, \$1000 an acre

or 5 acres, house, 2 barns for \$52,000.

Also, 5 commercial acres. Rt. 209.

\$39,500. Offered by:

MT. VILLAGE RENTAL & SALES

AGCY

115 So. Main Street

Ellenville, N.Y. 12428

For appointment or listings call

Donny Kass Licensed Real Estate

Salesperson

(914) 647-7515 or 647-9130

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ

ДІМ в НЮАРКУ, Н. Дж.

Близ. укр. школи і церкви, 3

спальні, вікніна пивниця.

По ближчій інформації телеф.

(201) 371-2940

ХОЧЕТЕ

продати або купити дім

чи посиліть в околицях

New Jersey — Maple-

wood, S. Orange, W.

Orange, Livingston, Mill-

burn, Springfield, Short-

Hills, Union, Irvington —

звертайтеся:

MARIE DOMARATZKY

Realtor Associate & Professional

Marketing Specialist

affiliated with

One Ridge Realty

REAL ESTATE INSURANCE

2 Multiple Listings Systems

372 Morris Avenue

Springfield, N.J. 07081

Bus. (201) 376-4822

Res. (201) 467-8918

KERHONKSON, N.Y.

13 family income property. Fully rented

all year. Excellent income. \$80,000.

Owner will hold mortgage.

2 story older home. Beautiful 2 acres.

Modern heating system. View of

mountains. \$35,000.

Sacrifice — 7 room modern home. Worth

\$40,000. Needs some paint and firing.

Buy now for \$30,000.